

Liian kiihvasta kirkkoon

Käsittämättömän monipuolinen kansantaiteilija Vesa-Matti Loiri vieraili Perniössä ja veti liikuntahallin täpötäyteen. Me vanhemmat starat muistamme sykähdyttävän Mikko Niskasen elokuvan Pojat kuuskytluvun alusta. Mieleen jäi erityisesti kohtaus, jossa nuori itkunsekainen pojankloppi Loiri riippui junan kyljessä. Junan, joka vei pois hänen äitinsä.

Sitten samainen Loiri nauratti suomalaisia kaatuilemalla Speden telkkariohjelmissa. Kunpa me tavallisetkin ihmiset oppisimme sellaisen tekniikan, niin ei tarvitsisi kii-rehtiä kipsailemaan käsiä.

Tuli pitkät jaksot turhapuroelokuvia, tyyneä, nassesetää ja kuselaa. Etenkin Jean Pierre Kusela osoittautui vaaralliseksi liikenteessä, kun kuskit nauroivat silmät vesis-sä, eivätkä huomanneet hyppiviä hirviä. Taisi väliin mahtua pari biljardimestaruutta-kin.

Loiri on aina laulanut ja musisoinut, mutta tällä saralla loistavat tulkinnat Kaj Chydeniuksen ja kumppaneiden säveltämistä Eino Leinon runoista muodostuivat läpi-murroiksi.

Loirin laulaminen on niin erikoista, että monet sitä vierastavat. Miten hän kykenee-kään laulamaan lähes peräkkäin kaksi niin vastakkaista kappaletta kuin Otto Kotilai-sen Varpunen jouluaamuna ja Matti Jurvan Väliaikainen. Ja päälle vielä ylimääräise-nä Eino Leinon Lapin kesä!

Perniön konsertista oli julkaistu ohjelmakin, mutta konsertti ei kulkenut sen mukaan. Ei haitannut. Laulut olivat niin tuttuja, ettei listoja tarvinnut.

Erikoisista sovituksista vastasi kestokitaristi Peter Lerche, joka oli myös säveltänyt parisen kappaletta. Rääkkylän tyttö, entinen värttinäläinen ja vakavasti harmonikkaa opiskellut Pauliina Lerche piti taitavasti saundeillaan improvisoijia kuosissa.

Loiri pruukaa luritella huilua, mutta tällä kertaa hän oli ottanutkin mukaansa nokka-huilun. Varmaan moni kotisoittaja ihmetteli korvat höröllään, että saako pikkupillistä tuollaisiakin ääniä.

Loirin huilunsoitosta ollaan montaa mieltä. Kyselin taannoin hyvältä ystävältäni, or-kestereissa huilua soittavalta ja opistoissa opettavalta ammattilaiselta, miten pilliä pitää puhalttaa. Utelin myös, pääsisikö Loiri orkesteriin soittelemaan. Ei missään ta-pauksessa. Mutta kyllä huilua voi kyllä noinkin soittaa. Antaa vaan kaikkien kukkien kukkia. Aika mukava lausunto taiturilta. Samaa voi sanoa hänen laulamisestaankin.

Virta venhettä vie -konserttia on esitetty enimmäkseen kirkoissa. Perniön raitilla hu-huultiin, että lupaa kirkkoon ei täällä herunut. Olisi kiva kuulla vähän perusteita. Joh-tuiko päätös kenties Väliaikaisesta? Haittasiko hanuri vai pelottivatko Peter Lerchen rajut mutta taitavat kitararevitykset? Oli miten oli, liikuntahallissa jokainen varmaan näki ja kuuli paremmin kuin tasalattiaisessa kirkossa.

pajen